

Győri Ítéltábla
Gf.IV.20.415/2012/4.szám

A Győri Ítéltábla a dr. Horváth Péter ügyvéd által képviselt **felperesnek** a dr. Szépné dr. Oláh Edit ügyvéd által képviselt **alperes** ellen küldöttgyűlési határozat hatályon kívül helyezése iránt indított perében a Szombathelyi Törvényszék 2012. szeptember 19. napján meghozott 20.G.40.047/2012/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

Í t é l e t e t :

Az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 2.500,-(Kettőezer-öttszáz)Ft +Áfa másodfokú perköltséget.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s :

A felperes keresete az alperesi vízitársulat küldöttgyűlése 5/2012. (IV.19.) számú határozatának hatályon kívül helyezésére irányult.

A felperes álláspontja szerint a jogalkotó a 2010. évi CX tv. 2011. január 1. napján hatályba lépett módosításával hatályon kívül helyezte a 2009. évi CXLIV. Tv.-nek (Vttv.) a tagok társulati hozzájárulására vonatkozó rendelkezéseit.

A 2011.évi XXII. Törvény újraszabályozta az állami hozzájárulás fogalmát. Ezen jogszabályi módosításokból az állapítható meg, hogy az állami hozzájárulás már nem csak a társulat vagyonkezelésébe tartozó közcélú vizek és vízellátási-művek fejlesztését, működtetését, a vizek kártételei elleni védekezést szolgálja, hanem valamennyi társulati mű fejlesztését is. Erre tekintettel a tagi hozzájárulás helyett a költségvetési hozzájárulásból kívánja a törvény a vízitársulatok működtetését finanszírozni.

A Vttv. 41.§-a és a 30.§ (1) bekezdés c) pontjában megfogalmazott rendelkezések nem engednek meg olyan kiterjesztő értelmezést, mely szerint a küldöttgyűlés bármilyen hozzájárulásról határozhatna. Ezen túlmenően a határozatban a mérték és jelleg meghatározásánál tételes meghatározását kellene adni annak, hogy azt mire fordítják, miért és milyen kimutatás alapján. A küldöttgyűlés határozatát jogszabálysértőnek ítélte, mert ilyen „egyéb támogatás” jogcímen nem lehet a tagoknak fizetési kötelezettséget előírni.

Az alperes a kereset elutasítását és a felperes perköltségeiben marasztalását kérte.

Ellenkérelmének lényegi tartalma szerint a küldöttgyűlés 5/2012.(IV.19.) számú határozata nem ütközik a Vttv.-be, sem pedig a társulat alapszabályába. Hivatkozott arra, hogy az alapszabály 10.§ (8) bekezdése szerint a tagokra fizetési kötelezettséget megállapító küldöttgyűlési határozat meghozatalánál a küldöttek az általuk képviselt terület nagysága arányában...szavaznak.

A Szombathelyi Törvényszék 20.G.40.047/2012/5. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította, a 2-I.szám alatt meghozott végzését hatályon kívül helyezte és kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 38.100,-Ft perköltséget.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a Vttv. nem határozza meg, hogy „egyéb támogatás” alatt mit ért, azonban a 30.§ (1) bekezdés c) pontjában felhatalmazta a küldöttgyűlést, hogy az egyéb támogatás jellegét és annak mértékét is meghatározza.

Ennek alapján nincs lehetőség olyan megszorító értelmezésre, mely szerint a társulat küldöttgyűlésének ne lenne lehetősége a küldöttgyűlésen jelenlévő tagok többségi határozatával a tagokat terhelő fizetési kötelezettség megállapítására.

Álláspontja szerint önmagában az, hogy a jogalkotó a törvénymódosítással a tagok társulati hozzájárulására vonatkozó rendelkezéseit hatályon kívül helyezte, nem jelenti azt, hogy a küldöttgyűlésnek ne lenne felhatalmazása a Vttv.30.§ (1) bekezdés c) pontja alapján a tagokra nézve befizetési kötelezettséget megállapító határozatot hozni.

Az ítélet ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, mely az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatására, a keresetnek való helyadásra és az alperes perköltségben való marasztalására irányult.

Korábbi előadásait nem ismételve előadta, hogy a jogszabályváltozás folytán a „tagi hozzájárulás” intézménye megszűnt. Megszűntetett jogcímen való határozathozatal pedig álláspontja szerint semmis.

Ugyancsak hatályon kívül helyezte a jogalkotó a Vttv. 6.§ (2) bekezdés b) pontját, mely szerint „a tag kötelessége, hogy a társulat közfeladatai ellátásának költségeihez a küldöttgyűlés által megállapított társulati hozzájárulást határidőre megfizesse”. Az „egyéb támogatás” teljesítési kötelezettségét azonban nem emelte be a törvénybe, éppen azért, mert az egyéb támogatások teljesítését a tagok önkéntességére akarta bízni, a működtetés állami, önkormányzati támogatásból való megvalósítása mellett.

A törvény a támogatás fogalmát nem határozza meg, azonban a kifejezés magában hordozza annak önkéntes természetét is.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján, valamint a felperes perköltségben való marasztalását.

A fellebbezés - az alábbiak szerint - nem megalapozott.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás, a jogszabályi hivatkozás alapos.

Az ítélet tábla az elsőfokú bíróság döntését a keresettel támadott küldöttgyűlési határozat meghozatalakor - és az elsőfokú ítélet időpontjában is - hatályos jogszabályi rendelkezések alapján megalapozottnak találta.

Figyelemmel a fellebbezésben foglalt hivatkozásokra, - és az ítélet indokolásában foglaltakat nem ismételve, - az ítélet tábla az alábbiakat kívánja kiemelni.

A Vttv. 2010. január 1. előtt hatályos szövegezése szerint : a 41.§ (1) bekezdés értelmében a társulat a tagok társulati hozzájárulásából, az állam és az érintett települési önkormányzat

költségvetési hozzájárulásából, egyéb támogatásokból, továbbá a vállalkozásból származó eredményéből végzi közcélú tevékenységét....A (2) bekezdés szerint a normatív támogatás, a szerződésen alapuló állami és önkormányzati hozzájárulás, valamint a tagok hozzájárulása a társulat tulajdonába kerül.

A 30. § (1) bekezdés c) pontja szerint a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik : a tagok fizetési kötelezettségének megállapítása (éves társulati alaphozzájárulás mértéke, differenciált társulati hozzájárulás elvei és mértéke);

Az egyes gazdasági és pénzügyi tárgyú törvények megalkotásáról, illetve módosításáról szóló 2010. évi XC.tv. 39.§-a hatályon kívül helyezte a vízitársulatokról szóló 2009. évi CXLIV.tv. (Vttv.) 41.§ (1) bekezdés „tagi társulati hozzájárulásából” szövegrészt.

A módosítást követően a 2011.01.01-től hatályos szabályozás szerint a 41.§ (1) bekezdés értelmében a társulat az állam és az érintett települési önkormányzat költségvetési hozzájárulásából, egyéb támogatásokból, továbbá a vállalkozásból származó eredményéből végzi közcélú tevékenységét.... A (2) bekezdés szerint a normatív támogatás, a szerződésen alapuló állami és önkormányzati hozzájárulás, valamint az egyéb támogatás a társulat tulajdonába kerül.

A 2011.03.30-tól hatályos 30. § (1) bekezdés c) pontja szerint a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik : az egyéb támogatások jellegének és mértékének meghatározása.

Ezt követően a Vttv. 2012. december 28-tól hatályos - a 2012. évi CCXIII. törvény 65. §-a által beiktatott - 23/A. §. (5) bekezdése a közgyűlés hatásköre alá rendelte a tagok fizetési kötelezettsége mértékének és felhasználásának meghatározását, ekkortól a 30. §. (1) bekezdés c.) pontja értelmében a küldöttgyűlés hatáskörébe már csak az önkéntes befizetésekből származó támogatások felhasználása tartozik.

A 2012. évi CCXIII. törvény 62-71. §-ához fűzött miniszteri indokolás szerint a vízitársulat alapszabálya lehetővé - és megszavazás esetén tagjainak kötelezővé - teszi a „tagi hozzájárulás” megfizetését. 2012-ben számos küldöttgyűlésen döntöttek a vízitársula fennmaradásáról és a folyamatos működés biztosításához szükséges forrásokról, azonban a döntéseket a küldöttgyűlések hozták meg. Annak érdekében, hogy a vízitársulatok tagjainak fizetési kötelezettségeiről és a befizetett összegek felhasználásáról ne a küldöttek, hanem minősített szavazással a tagok dönthessenek, a vízitársulatokról szóló törvény módosítása szükséges.

Megállapítható tehát, hogy a jogalkotó a tagot a jogszabály alapján terhelő társulati hozzájárulással kapcsolatos kötelezettség alól felmentette, ezt a kötelezettséget a továbbiakban a jogalkotó kötelező erővel nem kívánta szabályozni, ugyanakkor meghatározásának lehetőségétől a vízitársulatokat nem kívánta megfosztani, azt az összecszerúségre is kiterjedően előbb a küldöttgyűlés, később a közgyűlés hatáskörébe utalta.

A vízitársulat a jogszabályi előírások, valamint a Vttv. 9.§-a értelmében a maga alkotta alapszabályában foglaltak szerint működik. Az alapszabály a társulat szervei és tagjai számára mindenkor a jogszabály erejével bír.

Az alperes által hivatkozott hatályos alapszabályának 10.§ (8) bekezdése szerint „a tagokra fizetési kötelezettséget megállapító küldöttgyűlési határozat meghozatalánál a küldöttek az általuk képviselt terület nagysága arányában...szavaznak”.

A 10.§ (7) bekezdés 5.francia bekezdése szerint pedig a küldöttgyűlés hatáskörébe tartozik a tagok részére egyéb támogatás jogcímén fizetési kötelezettség megállapítása is.

A rendelkezésre álló adatokból kitűnik, hogy a támadott alperesi küldöttgyűlési határozat - a jogszabály módosítás miatt döntött - a tagok által fizetendő „egyéb támogatás”-ról, „egyéb hozzájárulás” megnevezéssel megjelölve annak jogcímét, továbbá mértékét. Ezért a „hozzájárulás” megnevezésnek önmagában nincs jogi jelentősége.

A határozathozatalakor hatályos Vttv.27.§ (2) bekezdés és az alapszabály 10.§ (7)-(8) bekezdései is tartalmazza azt az utaló szabályt, mely - az egyéb támogatási kötelezettség megállapításával együtt értelmezve - a fizetési kötelezettség előírását is jelenti.

A felperes által támadott küldöttgyűlési határozat a fentiek alapján megfelel az alapszabály hivatkozott rendelkezéseinek, valamint a Vttv. 2012. április 19. napján hatályos törvényi előírásainak is.

A kifejtettekre figyelemmel a támadott határozat nem ütközik sem jogszabályi rendelkezésbe, sem pedig az Alapszabályba, ezért a Vttv. 6. §. (1) bekezdésére alapított felperesi kereseti kérelem nem megalapozott.

A fentiekre tekintettel az ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §. (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért az ítéletábra a Pp. 78. §. (1) bekezdése alapján a felperest kötelezte a 2.500,-Ft+Áfa ügyvédi munkadíjat magában foglaló másodfokú perköltség megfizetésére az alperes javára, melyet a 32/2003 (VIII.22.) IM.r. 3.§ (3),(5) és (6) bekezdése alapján a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenység arányában állapított meg.

Győr, 2013. június 19. napján

Dr. Zámbo Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Maurer Ádám sk.
előadó bíró

Dr. Sarmon Hedvig sk.
bíró

A kiadmány hitelül:
Kiadó: